

at den var underskrevet af Hans Majestæt Kongen. Der foreligger altsaa her et Tilfælde, hvor Ministeren ikke bryder sig om en Bestemmelse i den gjældende Finantslov, som gaar ud paa, at en Sum skal udbetales. Det er jo en Selvfølge, at der derefter ikke er nogen særlig Garanti for, at denne Konto overhovedet bliver efterlevet, og en saadan Praxis, der efter vor Formening er ligesaa lidt konstitutionel forsvarelig, som overhovedet mulig at anerkjende for Bevillingsmagten, eller i det Hele forenelig med et virkeligt Overflag over Statens Indtægter og Udgifter, som jo Finantsloven skal være, maa vi modsætte os, idet den giver Anledning til, at vi i alt Fald paa denne Konto ikke have nogen Garanti for, om Finantsloven overholdes eller ikke; derfor kunne vi heller ikke have nogen Interesse af at tilstaa mere paa denne Konto. Det er Grunden til, at vi maa anse det for rigtigt under de nærværende Forhold at modsætte os de af Ministeren herpaa begjærede 2 nye Bevillinger, hvoraf den ene gaar ud paa en Understøttelse til nordisk medicinsk Aktiv og den anden paa, at der stilles en ekstraordinær Sum til Disposition. Under andre Forhold kunde man maaske have forhandlet nærmere om disse Ting, og der kunde mulig have været anført Grunde for Forslagene, saaledes at man kunde have antaget dem, men som Forholdene nu ere, maa vi modsætte os dem. — Forslagene under Nr. 106 og 107 ere Gjentagelser af Forslag fra i Fjor fra Udvalgets Flertals Side. Det ene vedrører en Sum, der ønskes af Ministeren som en Forhøielse af Reiseunderstøttelser, det andet vedrører en Understøttelse til Fødsels- og Pleiestiftelsen for at dække denne Stiftelses Underballance. De ere stillede i Henhold til den samme Betragtning som i Fjor. Men da der ikke er forandret Noget i Forholdene, kunne vi ikke se nogen Grund til at gaa ind paa dem.

Vi gaa derefter over til § 26, thi saavidt jeg forstod den høitærede Formand, er ogsaa denne Paragraf, forsaavidt Kultusministeriet angaar, under Forhandling.

Formanden (Berg): Ja, det er rigtigt!

Ordføreren (Holtstein): Det første Forslag herpaa, nemlig under Nr. 271 er ligeledes en Gjentagelse fra i Fjor. Det gaar ud paa at nægte den Sum, der er begjæret til Opførelse af nye Udbygninger paa Vøggildgaard. Grunden til, at man i Fjor nægtede Forslaget, var, at man fandt denne Sum urimelig høi. Da der ingen Forandring er sket i, hvad der er foreslaaet, er der i Aar

samme Grund til at nægte Bevillingen. Det samme gjælder ikke med Hensyn til Spar-sommelighedshensyn, men derimod med Hensyn til, at det er en Gjentagelse, om Forslaget under Nr. 272. Derimod er Forslaget under Nr. 273 et nyt Forslag. Naar det foreslaas nægtet, er det Duffet om ikke mere end nødvendigt at komme ind paa nye Bevillinger paa Finantsloven under de nærværende Forhold, der har lebet til at foreslaa Nægtelsen. En lignende Betragtning gjør sig gjældende med Hensyn til Forslaget under Nr. 274. Dog er Forslaget under Nr. 274, der gaar ud paa Opførelsen af Bygningen for den polytekniske Læreanstalt, det mineralogiske Museum og det plantefysiologiske Laboratorium, et Forslag, der ser Tinget beskjendt. Det har været forhandlet her under Form af et særligt Lovforslag, og man har ikke da kunnet komme til Enighed. Der vil derfor næppe heller være nogen Grund til at optage det paa Finantsloven for paa den Maade at lade Sagen gaa igjennem. Tværtimod det vil være langt rumeligere, at denne Sag som hidtil søges ordnet ved særlig Lov og under Forhold, hvor ikke andre Ting lægge Hindringer i Veien for en grundig og omhyggelig Under-søgelse, som vistnok gjøres nødvendig baade med Hensyn til Bladsen og med Hensyn til Bevillingen. Vædringsforslagene under Nr. 275—76 ere stillede i Henhold til Udvalgs-Flertallets Betragtning om det Duffelige i ikke at komme ind paa saadanne nye ekstraordinære Foranstaltninger, hvor der ikke kan paavises nogen finantsiel Grund til at komme ind paa dem. Under Nr. 277 er der af Ministeren stillet et Forslag, som er tiltraadt af et Mindretal for hele Forslagets Vedkommende og for den halve Dels Vedkommende af hele Udvalget; dette Sidste gjælder den Del af det, som gaar ud paa en Veiegodtgjørelse til det kongelig danske Videnskabernes Selskab. Forslagets anden Del om en Veiegodtgjørelse til det kongelig danske Landhusholdningselskab er, som sagt, ikke tiltraadt af Flertallet men kun af et Mindretal, og med Hensyn til dette stiller Flertallet et Underændringsforslag, som gaar ud paa at give en Bevilling til det kongelige danske Landhusholdningselskab af et noget mindre Beløb, og tillige paa en anden Maade. Grunden dertil er den, at man ikke kan erkjende, at det kongelige Landhusholdningselskab har et saa stærkt Kraw paa Statskassens Understøttelse med Hensyn til Husleie, som Videnskabernes Selskab har det. Dels kan man ikke erkjende, at det kongelige Landhusholdningselskab har samme Betydning for Landbruget, som Videnskabers-